

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2736/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог АД „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/25 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/25 од 07.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 810/21 од 08.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је ништава одредба члана 4. Анекса уговора о раду број 8871/6 од 05.02.2015. године, закљученог између тужилце и правног претходника туженог („Рударски басен Колубара“ д.о.о. Лазаревац), у делу у коме је наведено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.861, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране дискриминације. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1222/25 од 07.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена првостепена пресуда. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права,

позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС бр. 72/11...10/23-др.закон).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда донета у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем.

Из наведених разлога, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или за новим тумачењем права, као ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилца је 12.02.2021. године поднела тужбу ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду којом јој је утврђен коефицијент за обрачун зараде и у тужби је означила вредност предмета спора од 7.000,00 динара.

Према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436.). Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду предмет спора, ревизија тужилца није дозвољена јер се не ради о парници о заснивању, постојању или престанку радног односа код којих је ревизија увек дозвољена према члану 441. ЗПП, већ о спору ради утврђења ништавости одредбе анекса уговора о раду који је тужилца закључила са туженим и којим јој је смањен

коэффициент за обрачун зараде. Како у тужби означена вредност предмета спора од 7.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић